

zaaknummer 2010T139

Beslissing 7 maart 2012

De Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. N.A. Viellevoye, advocaat te Nijmegen,

tegen:

(wijlen) **[naam]**,
geboren op [datum], overleden op [datum],
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
tijdens zijn leven lid van de Congregatie

1. De procedure

Het klaagschrift is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 17 juni 2011. Op 14 september 2011 is bij de griffie een inhoudelijke reactie op het klaagschrift ingekomen van wijlen broeder [naam], provinciale overste.

Op 2 januari 2012 is klager door mr. P.R.M. van der Ven, lid van de Klachtencommissie en mr. L. Sanders, griffier, gehoord te [plaats]. Hiervan is een verslag gemaakt, dat aan het klachtdossier is toegevoegd.

Op 13 februari 2012 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Namens klager zijn verschenen mevrouw mr. Viellevoye voornoemd en [naam], vertrouwenspersoon.

Namens de Congregatie zijn verschenen broeder [naam], provinciaal overste en broeder [naam], lid van het provinciaal bestuur van de Broeders F.I.C.

2. De klacht

2.1. Klager zat in de periode 1946-1953 op de lagere school [naam]school te [plaats]. Naast deze school was het [naam]klooster gelegen. Broeders van dit klooster gaven les op de school. Klager kreeg in de derde klas les van aangeklaagde. Als klager kattenkwaad uithaalde diende hij na schooltijd bij aangeklaagde in het klooster te komen. Hij moest dan vertellen aan de broeders wat hij gedaan had. Hierbij waren meerdere kinderen aanwezig. Tijdens deze avonden werden er ook spelletjes gedaan waarbij de broeders iets verstopten onder hun rokken, in hun onderbroeken, dat de kinderen vervolgens moesten zoeken. Hierbij werd

klager door aangeklaagde bij zijn geslachtsdelen gegrepen en bestast. Daarnaast diende klager aangeklaagde ook oraal te bevredigen. Dit gebeurde drie a vier keer per maand. Het misbruik vond incidenteel ook plaats op school, tijdens het speelkwartier. Klager moest dan onder de rokken van aangeklaagde kruipen en hem oraal bevredigen. Ten gevolge van het misbruik kwam klager later thuis dan gebruikelijk. Zijn moeder vroeg hem echter nooit waarom hij zo laat was. Klager heeft thuis wel eens opgemerkt dat aangeklaagde met zijn vingers niet van hem af kon blijven, maar zijn ouders antwoordden hierop dat hij hierover beter kon zwijgen.

2.3. Klager heeft eigenlijk nooit met iemand over het misbruik kunnen praten. Wel heeft hij het vermoeden dat zijn inmiddels overleden broer eveneens seksueel is misbruikt. Klager heeft steeds een enorme onrust gevoeld als gevolg van het misbruik. Deze onrust voelt hij nog steeds. Ook is klager door het misbruik agressief, opvliegend en impulsief geworden. Hij heeft altijd moeite gehad met autoriteit. Na veertig jaar is zijn huwelijk mede hierdoor gestrand. Zijn kinderen en kleinkinderen ziet hij eigenlijk niet meer vanwege zijn opvliegende karakter. Door zijn huwelijksproblemen is het misbruik weer bovengekomen. Klager heeft het misbruik nooit kunnen verwerken

Klager lijdt aan de ziekte van Parkinson en verblijft sinds het najaar van 2011 in een verpleegtehuis.

2.4. Klager wil erkenning van het leed dat hem is overkomen en zijn klacht onder de aandacht van de Congregatie brengen. Klager zou hiertoe ook graag een gesprek hebben met de overste.

3. Het verweer

3.1. Aangeklaagde is overleden en kan geen weerwoord geven. Overste [naam] heeft in zijn reactie gesteld dat uitgebreid onderzoek is verricht naar de levensloop van aangeklaagde. Aangeklaagde heeft tot zijn pensionering les gegeven op de [school] te [plaats]. De broeder-inspecteur die in de periode dat klager op de [school] zat en het toezicht uitoefende op de school is overleden. In zijn verslaglegging wordt niets vermeld over mogelijke misdragingen van aangeklaagde. In de archieven van de Congregatie zijn voorts geen aanwijzingen te vinden die wijzen op misdragingen van aangeklaagde. Hij concludeert dat geen aanwijzingen zijn gevonden voor een mogelijk seksueel misbruik maar dat hij ook geen reden heeft om aan te nemen dat klager onwaarheid spreekt. Voorts heeft wijlen overste [naam] in zijn inhoudelijke reactie op het klaagschrift aangegeven te allen tijde bereid te zijn tot een openhartig gesprek. Ter zitting wordt deze bereidheid nogmaals benadrukt door overste [naam] en broeder [naam].

4. De beoordeling

4.1. Van toepassing is de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder: de Procedure). Volgens artikel 2.1 van de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij een ander onder dwang of in een afhankelijkheidssituatie seksuele handelingen moet uitvoeren of ondergaan, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden, waardoor de geestelijke en/of lichamelijke integriteit wordt geschonden. Onder dwang kan onder meer begrepen worden: fysiek geweld of de dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van artikel 2.1 van de Procedure.

4.3. Bij de beoordeling van een klacht is voor de Klachtencommissie uitgangspunt dat zij niet uitsluitend kan afgaan op de verklaring van één klager. Het is een elementair rechtsbeginsel dat iemand niet wordt veroordeeld op grond van één enkele verklaring. Dit elementaire rechtsbeginsel moet ook in deze procedure in acht worden genomen.

4.4. De verklaring van klager is op de Klachtencommissie oprecht overgekomen. In de thans voorliggende zaak zijn echter geen feiten of omstandigheden aan het licht gekomen die de verklaring van klager ondersteunen.

4.5. Gelet op het vorenstaande heeft de Klachtencommissie moeten vaststellen dat voor de feiten die klager heeft gesteld onvoldoende bewijs is gevonden, zodat de klacht niet gegrond kan worden verklaard..

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de overste van de Congregatie van de Broeders FIC (Broeders van Maastricht) de klacht ongegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 7 maart 2012 door mr. H.J. Schepen, voorzitter, mr. P.R.M. van der Ven en mr. P.A. Schaafsma, leden, bijgestaan door mr. L. Sanders, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Op grond van art. 16.4 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de Overste van de Congregatie van de Broeders FIC (Broeders van Maastricht) en aan klager verzonden.

Op grond van art. 18.1 van de Procedure stelt de Overste binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van art. 18.2 van de Procedure geeft de Overste daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van art. 18.3 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de Overste.